

На дрини ћуприја – Иво Андрић

Мост је око две стотине и педесет корака дугачак, а широк око десет корака, осим на средини, где је проширен са две потпуно једнаке терасе, са сваке стране коловоза моста по једна, и достиже двоструку ширину. То је онај део моста који се зове *капија*. Ту су, наиме, на средњем стубу који се при врху проширује, озидани са обе стране испусти, тако да на том стубу почивају, лево и десно од коловоза, по једна тераса, смело и складно истурена из праве линије моста у простор над шумном, зеленом водом у дубини. Оне су око пет корака дуге и исто толико широке, ограђене каменом оградом, као и цео мост по дужини, али иначе отворене и ненаткривене. Десна тераса, идући из вароши, зове се софа. Она је уздигнута за два басамка, опточена седиштима којима ограда служи као наслон, а и басамци и седишта и ограда, све од истог светлог камена, као саливено. Лева тераса, преко пута од софе, иста је, само празна, без седишта. На средини њене ограде зид се издиже изнад висине човека; у њему је, при врху, узидана плоча од белог мермера и на њој урезан богат турски натпис – *тарих* – са хронограмом који у тринаест стихова казује име онога који је подигао мост и годину кад је подигнут.

(208 words)

испуст – buttress

басамак – step

ограда – parapet (here)

http://visegradturizam.com/images/picture/8b2a3-Cuprija_c.jpg

The Bridge over the Drina

The bridge is about two hundred and fifty yards long, and about ten yards wide, except in/at the middle, where it widens to form two completely identical terraces, one on each side of the bridge's roadway, becoming twice the width. This is the part of the bridge called the *kapia*. At that part, in fact, on the central pier which widens towards the top, there are buttresses built on both sides, so that two terraces, on the left and right of the roadway rest on that pier, daringly and harmoniously protruding from the straight line of the bridge in the space above the rushing, green water far below. They are about five yards wide and just as long, surrounded by a stone parapet, as is the bridge along its entire length, but otherwise open and uncovered. The right-hand terrace, as you come from the town, is called the *sofa*. It is raised by two steps, bordered by seats which use the parapet as a backrest. The steps, seats and parapet are all made from the same light stone, as if perfectly formed. The left-hand terrace opposite the *sofa* is the same only without seats. At the centre of its parapet, the wall rises up to above the height of a man; towards the top, there is a plaque made of white marble set into the wall and on it a rich Turkish inscription - a *tarih* - has been carved, with a chronogram, which in 13 verses tells the name of the one who built the bridge and the year it was built.